

е краста, тъ бы прѣмрѣли отъ смѣхъ, ако бы поискала бабичката да шепне и да марморе надъ тѣхъ.

Краста звѣтъ една таквасъ *вѣншина* болѣсть, отъ която между прѣститѣ на рѣцѣтѣ и на краката, въ *приганскытѣ* на лактѣтѣ и колѣнѣтѣ и по други мѣста на тѣлото, но твърдѣ нарѣдко на лицето, са изринва челѣкъ. Туй изрынатото състои отъ бѣлы быстры пѣпчици съ червеничко наоколо; ако сѫ не цѣри, образуватса цирейчета; тя докарва най-силенъ и нестѣрпимъ сърбежъ, и найповече, кога тѣлото са затопли въ леглото. Пѣпчицитѣ и цирейчетата ставатъ отъ туй, че въ кожата на челѣка влазя едно паяче, мънечко като най-манечка пѣсъчинка. Тамъ, въ кожата, то снася ейчеца отъ които излазятъ малки паечета; тѣ отхождатъ по-нататакъ по кожата, правиѫтъ въ нея пѣтища; тѣзи пѣтища, като погледнешь на кожата на болния челѣкъ, приличатъ на червени ремички. Туй паече, което само въ животинско тѣло може да живѣе, наричатъ *паече на крастата*. Ако краставъ челѣкъ са допрѣ до здравъ или здравъ са докачи до тогози, що е боленъ отъ краста, тогасъ паечето, което твърдѣ мѣчно са вижда съ невъоруженно око, може да премине на кожата на здравия челѣкъ. Паечето на крастата ще земе да живѣе въ нея, като са храни съсъ жидкоститѣ отъ тѣлото на человѣка; то ще земе да си прави пѣтеки; ще са поевятъ пѣпчици, ще са захване сърбель и здравыйтъ челѣкъ ще са разболи отъ краста, ще стане краставъ. Сега ты си помысли какво може помогна нѣкоя баба или врачка, ако пошепне на паечетата. Сѣкий разбира че на паяка нещѣ да му са шепне, но трѣба да го убіѧтъ, за да са отърватъ отъ крастата. Да бѣше паякътъ на кра-